

Протокол

№

гр. София, 18.01.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 18.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9454** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 09,16 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. Р. Й. А., ЛИЧНО И КАТО ЗАКОНЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ НА МАЛОЛЕТНОТО Й ДЕТЕ А. К. А. В. – редовно призована, явява се лично и с АДВ. С., с пълномощно по делото.

В залата се явява С. Д. П., който ще превежда от испански език.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност при умишлено даване на неверен превод.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /чрез преводача/: Разбирам превода.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР НА ОД НА МВР, ГР. П. – редовно призован, не се представлява.

СГП – редовно призована, не се представлява.

В залата се явява социален работник В. А. С. от Дирекция "Социално подпомагане" – Р..

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

АДВ. С.: Поддържам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:
ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 46 и следващите от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на В. Р. Й. А., лично и като законен представител на малолетното ѝ дете А. К. А. В., чрез адвокат К. С. срещу Заповед № УРИ-313з-1765/20.09.2022 г. на Директора на ОД на МВР, [населено място], с която на жалбоподателите е наложена принудителна административна мярка (ПAM), „Връщане до страна на произход“, страна на транзитно преминаване или трета страна. С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. С.: Запознат съм с административната преписка. Считаю, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ДОКЛАДВА социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – Р., постъпил на 07.12.2022 г., в който се изразява становище относно социалното положение на малолетното дете А. К. А. В. и нейното семейство.

АДВ. С.: Не съм запознат със социалния доклад.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ възможност на адв. С. да се запознае със социалния доклад и да заснеме същия с мобилния си телефон.

АДВ. С.: Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представения доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – Р., постъпил на 07.12.2022 г. като доказателство по делото.

АДВ. С.: Представям удостоверение, издадено от Гражданския регистър на Република В., видно от което малолетното дете А. няма гражданство на Република В..

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представеното удостоверение от адв. С. като доказателство по

делото.

На основание на чл. 176 от ГПК, СЪДЪТ
ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на чужденеца да даде обяснение.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /чрез преводача/: Пристигнах в България на 29.04.2019 г. Пристигнах с паспорт легално. Пристигнах с моя партньор, с който нямаме брак – живеем заедно от 5 години. Когато пристигнахме нямахме деца. Сега имаме само нашата дъщеря А. – тя е родена в България в [населено място]. Когато дойдохме в България първоначалната ни цел беше туризъм, но след това усетихме топлина и прием от хората в България, хареса ни страната и решихме да останем. Харесва ни страната и сме сигурни, че ще ни помогне предвид ситуацията, през която преминава В.. Живеем в дома на една наша приятелка, която е българка и не плащаме наем. Живеем в [населено място] – малко село в пернишко. Живеем заедно с партньора ми там. Дъщеря ни не посещава детска градина или ясла, защото няма документи. Аз се грижа за нея и бихме искали да я заведем в детска градина, за да може да се интегрира. Моят партньор работи. Дъщеря ми общува с български деца, а аз по-малко. Тя знае малко български и го изучава в момента с други деца. Аз не работя, защото нямам разрешително, а партньорът ми Р. А. работи и има разрешително. Той работи като дърводелец – реже дърва. Във В. първоначално живяхме в [населено място], щат Т.. Този град е с размерите на [населено място]. Там работех като шивачка. Там живеехме под наем и двамата. В този град във В. е майка ми – само с нея поддържам връзка, тъй като баща ми е починал. Поради липса на електричество няма интернет там и поради тази причина много малко комуникираме с нея. Ако се върнем във В. положението на детето ще бъде много трудно поради две причини, защото здравеопазването не е добро и образованието е много лошо – няма вода, електричество и болниците са хаотично оредели.

АДВ. С.: Нямам въпроси към жалбоподателката.

СЪДЪТ на основание чл. 155 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК

УКАЗВА на страните, че е служебно запознат с факти, касаещи икономическата и политическата ситуация в Република В. в настоящия момент. Същите тези факти се съдържат в общоизвестни източници, публикувани на интернет страницата на Европейската агенция за убежището.

СЪДЪТ намира, че следва да даде възможност на представителя на Дирекция „Социално подпомагане“ – Р. да изложи становище по случая.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СОЦИАЛЕН РАБОТНИК С.: Аз изготвих социалния доклад. Посетила съм семейството в [населено място], [община]. При посещението бяха установени добри условия, нормални за отглеждането на детето. Видяхме детето и в Отдел „Закрила на детето“ също бе проведена среща. Не сме говорили с детето, защото не ни познава и се притесняваше. То изглеждаше много добре – физически нормално развито за своята възраст. Смятам, че детето може да продължи да се развива в тази среда и това е в негов интерес. Не мога да отговоря точно как би се отразило на детето промяна, свързана с връщането му във В.. Със сигурност тук в България се чувства добре, както

и на предишното място, където живее [населено място], така и сега в [населено място]. Детето има приятели българчета, с които общува. Не мога да кажа дали общува с роднини или приятели във В.. На всяко дете една рязка смяна на социалната и културна среда би се отразила стресиращо и то ще се чувства некомфортно. Детето е родено тук и практически не познава друг вид среда освен тукашната. Предвид липсата на документи при всички случаи връщането му във В. ще бъде свързано със значителни трудности, касаещи адаптацията му. Според мен оставането на детето в България е в негов интерес.

АДВ. С.: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. С.: Представеното в днешното съдебно заседание удостоверение от Регистъра за гражданското състояние се установява, че детето А. не е вписано като гражданин на Република В.. Предвид обстоятелството, че то е родено в България и не получава автоматично българско гражданство води до извода, че детето е лице без гражданство. Поради тази причина заповедта е незаконосъобразна, а административният орган ще бъде в обективна невъзможност да предявява в изпълнение предвидената ПАМ „Връщане“. Като лице без гражданство за детето нито едно посолство или консулство няма да е в състояние да издаде пътни документи, с които детето да бъде върнато обратно във В.. Следва да се отбележи, че при издаване на заповедта не е отчетен най-добият и висш интерес на детето, не са отчетени и анализирани налице ли са предпоставките по чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ, като продължителността на пребиваването на семейството в Република България, категорията уязвимост на децата, семейното положение, за което нищо не е споменато и съществуването на семейни и културни и социални връзки. По изложените съображения смятам, че процесната заповед е незаконосъобразна и необоснована и моля съдът да я отмени.

СОЦИАЛЕН РАБОТНИК С.: Поддържам казаното по-горе.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /чрез преводача/: Това което искам е дъщеря ни да има добро образование в тази страна, да има добра грижа за нейното здраве. За нас най-важното е тя да има едно добро образование тук.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Съобразявайки участието на преводача С. П., СЪДЪТ намира, че на същия следва ДА БЪДЕ ИЗПЛАТЕНО възнаграждение в размер на 85 лв. от бюджета на АССГ, за което се издаде РКО.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09,49 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: